

DPN 55 31

Title: पाराडवगीता स्तोत्र / PANDAVA GĪTA STOTRA

Run. No. 6222

Cat. No.

Micro. No.

Subject स्तोत्र Hymn

Religion: Hindu / Bauddha

Language: Skt. / New. / Nep. / Skt. - New. / Maith. - New. / New. - Nep. /

Size in cms. 19 X 9.5

Folios 1-18
missing 4, 16
Chapt. / act /

Lines (in a page) 6

Compl. / Incompl.

Author / translator

Scribe / donor

Date: NS / SS / VS / KS

Ruler / place

Script: New. / Dev. / Bhuj. / Ran. /

Illus. :

Material: palmleaf / paper / thyasaphu / One side yellow

Condition: fine / damaged by worms, rats, water /

Beginning, colophon, post-colophon :

श्रीगणेशायनमः ॥ पाराडव उवाच ॥ प्रह्लाद नाद पाश उज्जरीक व्यासांवरीष शुक्र शौनक

मेघनाद गिर्यान् ॥

Colophon

शक्तिश्री पाराडवकुल प्रपन्न गीता संपूर्ण ॥

0 cm.

5

10

15

20

ॐ॥ अथ पाण्डवगीतासौत्र ॥ॐ॥

॥ पांडा ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ पांडव उवाच ॥ प्रह्लाद नारद पराशर
रघुशङ्कर कव्यासावरीषशुकशौनकभीष्ममहात्म्यान्
॥ रुक्मांगदार्जुनवसिष्ठविभीषणादीन् सुर्यानिमार्श
परमभागवतांस्तस्मै नमः ॥ १ ॥ तौ महर्षय उवाच
॥ धर्मे विवर्द्धति गुणैश्चिरकीर्तनेन ॥ पापं वराश्च ॥ राम ॥
तिवृकोदरकीर्तनेन ॥ शत्रुर्विनाशति धनं जयकीर्ति ॥ १

र्तनेन ॥ माडी सुतौ कथयतां न भवन्ति रोगाः ॥ २ ॥ ब्रह्मोवा
च ॥ ये मानवा विगत राग परा परज्ञानाश्चरा सुरगुरुंस
तत स्मरन्ति ॥ ध्यानेन तेन हत किल्बिषचेतनास्ते मातुः
प्रयोधरसंनयनः पिवन्ति ॥ ३ ॥ इंद्र उवाच ॥ नारायणो
नाम नरो नराणां प्रसिद्धचौरः कथितः पृथिव्याम् ॥ अ
नेकजन्मार्जितपापसंचयं हरत्यशेषं स्मरतां सदैव ॥ ४

पां ५॥ अधिष्ठिर उवाच ॥ मेघश्यामं पीतकौशेयवासं श्रीवत्
साकं कौस्तुभोद्भासितार्गं ॥ पुरयोपेतं पुडरीकायता
क्षं विष्णुवन्दे सर्वलोके कनार्थं म ॥ ५ ॥ श्रीमत्सेन उवा
च ॥ जलौघमग्रासचराचराधरा विषाणकोद्भास्वि
लविश्वमूर्तिना ॥ समुद्रतायेन वराहरूपिणा समेख ॥ राम ॥
यं भूभगवान् प्रसीदताम् ॥ ६ ॥ अर्जुन उवाच ॥ २

अचिंत्यमव्यक्तमनेतमव्ययं ॥ विभुं प्रभुं भावितविश्व
भावताम् ॥ त्रैलोक्यविस्तारविचारकारकं हरिं प्र
पन्नोऽस्मि गतिमहात्मनाम् ॥ ७ ॥ नकुल उवाच ॥
यदि गमनमधस्तात्कालयासा नुवद्मो यदि च विहीने
जायते पक्षकीटे ॥ क्लमिशतमपि गत्वा जायते चांतरा
त्मा मम भवतु हृदि स्थे केशवे भक्तिरेका ॥ ८ ॥ सह

पां ५॥ देवउवाच ॥ तस्य यज्ञवराहस्य विष्णोरनुलतेजसः ॥
प्रणामं ये प्रकुर्वन्ति तेष्वाप्तमपि नमो नमः ॥ ६ ॥ कं तु
वाच ॥ स्वकर्मफलनिर्दिष्टां यां यां यो निव्रजाम्य
हं ॥ तस्यां तस्यां हृषीकेश न्वयि भक्तिर्दृष्टाः सुमे ॥ ॥ रामः ॥
१० ॥ माधुवाच ॥ कृष्णरत्नाः कृष्णमनुस्मरन्ति ३

द कृष्णं ॥ श्रीकेशवानंत नृसिंहविलोमावाहिसं
सारभुजंगदष्ट ॥ १५ ॥ सात्याकिरुवाच ॥ अश्वमे
यहरे विलोमा कृष्णदामोदराच्युत ॥ गोविदानंतसर्वे
श वासुदेव नमोऽस्तुते ॥ १६ ॥ उद्धवउवाच ॥ वासु
देव परित्यज्य योऽन्यदेवमुपासते ॥ तृषितो जातः

पा. ५॥ हवीतीरं कूपं वांछति दुर्भगः॥ १७॥ धौम्य उवाच॥
अपां समीपे शयनाशनस्थं दिवा च रात्रौ च यथाधि
गच्छताम्॥ यज्जालिकिंचित् सुकृतं कृतं मया न
नाहं न स्तेनकृतेन नुव्यनु॥ १८॥ संजय उवाच॥
आर्ता विषणाः शिथिलाश्च भीताः घोरेषु व्याघ्रा ॥ रामः॥
दिषु वर्तमानाः॥ सकीर्त्य नारायणशब्दमात्रं वि ५

उक्तुः स्याः सुखिनो भवेति॥ १९॥ अकूर उवाच॥
अहं तु नारायणदासदासदासस्यदासस्यचदास
दासः॥ अन्यभ्य इहो जगतो नाराणां तस्मादहं चा
न्यत्र रोऽस्मि लोके॥ २०॥ विडर उवाच॥ वासुदेव
स्य ये भक्त्याः शान्तास्तु न मानसाः॥ तेषां दासस्य
दासो हं भवेन्नमनि जन्मनि॥ २१॥ भीष्म उवाच॥

पाड ॥ विपरीतेषु कालेषु परिक्षीणेषु बंधुषु त्राहि मां क
पया कृष्ण शरणागतवत्सल ॥ २२ ॥ इति शारदा
उवाच ॥ ये ये हताश्रकधरेण राज्ञे लोका
नाथेन जनार्दनेन ॥ ते ते गताविभुः परिप्रयाताः
॥ क्रोधोपि देवस्य वरेण तुल्यः ॥ २३ ॥ कृपाचार्य ॥ राम ॥
उवाच ॥ मज्जनतः कलमिदं मधुकैटभारे मत्स्यार्थं ६

नीयमदुःखग्रहस्य सदा ॥ त्वद्वृत्त्यभृत्यपरिचारकभृ
त्यभृत्यभृत्यस्यभृत्य इति मां समरलोकनाथं ॥
२४ ॥ अश्वत्थामोवाच ॥ गोविन्दकेशव जनार्दन वा
सुदेव विश्वेश विश्वमधुसूदन विश्वनाथ ॥ श्रीपद्म
नाभं प्रहृष्यो नमयुक्क राक्षं नारायणं पुन नृसिंह
नमो नमस्ते ॥ २५ ॥ करण उवाच ॥ नात्यवदामि नृ

शं०॥ शृणोमि न चिंतयामि नान्यं स्मरामि न भजामि न चाश्र-
यामि ॥ भक्त्या त्वदीय चरणां वुजमंतरेण श्रीश्री-
निवासं पुरुषोत्तम देहि दास्यम् ॥ २६ ॥ धृतराष्ट्र
उवाच ॥ नमो नमः कारुण्यं वामनाय नारायणाया
मितविक्रमाय ॥ श्रीशार्ङ्गचक्रावुजगदाधराय न ॥ एष ॥
मोक्त तस्मै पुरुषोत्तमाय ॥ २७ ॥ गांधार्य उवाच ७

त्वमेव माता च पिता त्वमेव त्वमेव बंधुः स्वामी त्वमेव
॥ त्वमेव विशाद्विराट् त्वमेव त्वमेव सर्वं मम देव दे-
व ॥ २८ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ यज्ञेशा सुत गोविंद मर्ध-
वानंत केशव कृष्णविष्णो हृषीकेश वासुदेव न
मोक्त ते ॥ २९ ॥ जयद्रथ उवाच ॥ नमः कृष्णाय
देवाय ब्रह्मणे न नमूर्त्रये ॥ योगेश्वर ययोगाय

पोढ ॥ त्वामहंशरसांगतः ॥ ३० ॥ विकर्ण उवाच ॥ कृष्णा-
यवासुदेवाय देवकी नंदनाय च नंद गोपकुमा-
राय गोविदाय नमो नमः ॥ ३१ ॥ सोमदत्त उवाच ॥
॥ नमः परमकल्याण नमस्तौ विश्वभाव न वासुदे-
वाय शान्ताय यदुनाय तय नमः ॥ ३२ ॥ विराट उवाच ॥ राम ॥
वाक् ॥ नमो ब्रह्मराय देवाय गोशास्त्र शाहिनाय ॥

च जगद्धृताय कृष्णाय गोविदाय नमो नमः ॥ ३३ ॥
शत्य उवाच ॥ अतसीष्य सकाशं पीतवासस मेघ-
तं येनमस्यति गोविन्दं नेत्याविश तेभयम् ॥
३४ ॥ बलभद्र उवाच ॥ कृष्णकृष्ण कृष्णालु कृष्ण-
गंतीनां गतिर्भव ॥ संसारशावमग्रानां प्रसीद पुरु-
षोत्तम ॥ ३५ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ कृष्णकृष्णेति कृष्ण-

पाठ॥ ति. योमां स्मरति नित्यसः॥ जलं भित्वा यथा यन्नरः
 कादुर्दृश्यं हृत् ॥ ३६ ॥ सत्यं वीमि मनुजाः स्व
 यन्मूर्ध्ववाक् योमां मुकुंदं नरसिंहं जना ईनेति॥ जीवो
 जपत्यनुदिनं मरुतो रशो वा पाषाणा काष्ठं सहशाय
 वदाम्यभीष्टम् ॥ ३७ ॥ सूत उवाच॥ तत्रैव गंगाय ॥ श्रमः
 मुना च वेणी गीता वरीमिधु सरस्वती च॥ सर्वाणि नृ

र्थानि वसंतितव॥ यत्राचुतो दारकथा प्रसंगः ॥ ३८ ॥
 यम उवाच॥ नरके यच्च मानं नृ यमेन परिभाषितम्
 किं त्वया नार्चितो देवः केशवः केशनाशनः ॥ ३९ ॥
 नारद उवाच॥ जन्मो नरः सहस्रेण तपो ध्यानं समा
 धिभिः॥ नराणां क्षीणं पापानां क्लृप्तमभक्तिप्रजाय
 ते ॥ ४० ॥ प्रल्हाद उवाच॥ नाथ यो निसहस्रेषु

पाठ॥ येषु येषु व्रजाम्यहं॥ तेषु तेव चलाभक्तिरच्युतास्तस
 दान्वयि॥ ४१ ॥ यात्रीतिरिविवेकानो विषयेष्वनया
 यिनि त्वामनुस्मरतः समिहृदयात्माऽयस्येति॥ ४२
 विश्वामित्र उवाच॥ किं तस्य दानैः किं तिर्थैः किं तपो ॥ एषा
 भिः किमर्थं॥ यो नित्यं ध्यायते देवं नराणां मनसि
 स्थितम्॥ ४३ ॥ यमद्विज उवाच॥ नित्योक्तवत्त

दातेषां नित्यं श्रीनित्यमंगलम्॥ येषां हृदि स्थो भगवा
 न्मंगलायतनो हरिः॥ ४४ ॥ भरद्वाज उवाच॥ लाभ
 स्तेषां जयस्तेषां कुतस्तेषां पराजयः॥ येषां भिंदीवर
 श्यामो हृदयस्थो जनार्दनः॥ ४५ ॥ गौतम उवाच॥
 गौकोटिदानं ग्रहणं सुकाशी प्रयागगंगाऽयुतकल्प
 वासः॥ यसाच्युतं मेरुसुवर्णदानं गोविन्दनाम्नानक

पांड॥ द्वापि तुल्यम्॥ ४६ ॥ अत्रिहवाच॥ गोविन्देति सदा स्तुतं
गोविन्देति सदा जपः॥ गोविन्देति सदा ध्यानं सदा गोविं
दकीर्तनम्॥ ४७ ॥ अक्षरहियरुद्रस्य गोविन्देयस्य
श्च यम् तस्यादुच्चरितं येन बुद्ध्याय कल्पते॥
४८ ॥ श्रीशुक उवाच॥ अमुक्तकल्पवृक्षो सावनं न ॥ रामः ॥
कामधेनवः चिन्तामणिश्च गोविन्दो हरिर्नामविधिं ॥ ११

तयेन॥ ४९ ॥ हरिहवाच॥ जयति जयति देवो देवकी
नन्दनो यं जयति जयति कृष्णो बृहस्पतिवंशप्रदीपः॥ जयति
जयति मेघश्यामलांगो जयति जयति पृथ्वीभारुग
शो मुकुन्दः॥ ५० ॥ पिप्पलायन उवाच॥ श्रीमन्मृ
सिंहविभवे गरुडध्वजाय तापत्रयोपशमताय भ
वोर्धवाय॥ कृष्णाय वृश्चिकजलाग्निभुजंगरो गले

पांड॥ शब्दपाय हरये गुरवे नमस्ते ॥ ५१ ॥ अविहोत्र उवाच
कृष्ण त्वदीय यजयं कजयं जरांते अष्टौ वमे विशतु
मानस राजहंस ॥ प्राणा प्रयाणा समये कफवातपि
तेः कंठा वरोधन विधौ स्मरणां कुतस्ते ॥ ५२ ॥ विडूर
उवाच ॥ हरेर्नामैव नामैव नामैव मम जीवनसू ॥ क
लोनास्तेव नास्तेव नास्तेव गतिरेत्यथा ॥ ५३ ॥

राम
१२

वसिष्ठ उवाच ॥ कृष्णेति मंगलं नाम यस्य वाचि प्रवर्त्तते
भस्मि भवेति तस्मात् महापातक कोटयः ॥ ५४ ॥
अहंधसुवाच ॥ कृष्णाय वासुदेवाय हरये परमात्
मने ॥ प्राणतत्त्वेशनाशाय गोविन्दाय नमो नमः ॥
५५ ॥ कश्यप उवाच ॥ कृष्णात् स्मरणादेव पापसं
घातयंजरः शतधा भेदमाप्नोति गिरिवज्रहतो य

पांड॥ था॥ ५६॥ इर्योधन उवाच॥ जानामि धर्म न च मे प्रवृ
त्ति जानामि पापं न च मे निवृत्तिः॥ केनापि देवेन ह
दि स्थितेन यथानि युक्तोऽस्मि तथा करोमि॥ ५७
यत्र स्वगुण दोषेण क्षम्यतां मधुसूदनः॥ अहमेव ॥ राग॥
महं हंतुं मम दोषो न विद्यते॥ ५८॥ शृणुवाच॥ १३

नामैव तव गोविन्द कलौ त्वत्तः शताधिकम्॥ ददातु
चारुणा मुक्तिं विना अष्टांग योगतः॥ ५९॥
लोमहर्ष उवाच॥ नमामि नारायण पादयंकजं
करोमि नारायण पूजनं सदा॥ वदामि नारायण नाम
निर्मलं स्मरामि नारायण तत्त्वमव्ययम्॥ ६०॥
शौनक उवाच॥ स्मृत्वा सकल कल्याणं भाजनं य

प्रांडः॥ वजायते॥ पुरुषं तमजं तित्पं वजामिशरं हारिम् ॥ ६१ ॥
गर्ग उवाच॥ नारायणोति मे त्र्योऽस्ति वागस्ति वशव
तिनी नथापि नरके घोरे पतंती ते तदुतम् ॥ ६२ ॥
दालभ्य उवाच॥ किं तस्य वज्रं भिर्मवै भक्तिर्यस्य जना ॥ रामः ॥
ईने॥ नमो नरु यणायेति मे त्रः सर्वा र्थ साधिकाः ॥ १४

६३ ॥ वैशंपायन उवाच॥ यत्र योगेश्वरः कृष्णो यत्र
पार्थैधिनुर्धरः तत्र श्रीविजयो भूतिर्बुवानीतिर्मतिर्म
म ॥ ६४ ॥ अंगिर उवाच॥ हरिहरतिपापातिदुष्ट
चिन्नेरपि स्मृतः॥ अतिच्छयाऽपि स स्मृतो दहत्येव
हियावकः ॥ ६५ ॥ परशर उवाच॥ सकृदुच्चरितं

पांड॥ येन हरिरित्यक्षरद्वयम्॥ वदपरिकरस्तेन मोक्षायुग
मनं प्रति॥ ६६॥ यौतस्य उवाच॥ हेजिह्वेरससारसे
सर्वदामधुरं प्रिये॥ नारायणा व्यपीयूषं पिवजिह्वे
निरंतरं॥ ६७॥ व्यास उवाच॥ सत्यं सत्यं पुनस्तस्यं भू
जमुत्थाय चोच्यते न वेदाश्च परं शास्त्रं न देवश्चेशवा

॥ राम॥
१५

उवाच॥ शरीरं च नवछिद्रं व्याधियस्तं कलेवरम्॥ औष
धं जाह्नवी ताय वैशो नारायणो हरिः॥ ७४॥ शौनक
उवाच॥ भोजनाच्छादने चिता वृथा कुर्वन्ति वै ह्यवाः॥
यो शौविश्वं भरो देवः स भक्तान् किमुपेक्षते॥ ७५॥
स्ववृत्त्यादयो देवाः सवयश्च तयो धना॥ कीर्तयन्ति

पांड॥ सुरश्रेष्ठं देव नारायणं विभुम् ॥ ७६ ॥ सनत्कुमार उवा
च ॥ यस्य हस्ते गदा चक्रं गरुडो यस्य वाहनम् ॥ शरवः कर
नले यस्य समे विष्णुः प्रसीदतु ॥ ७७ ॥ इदं पवित्रं
मापुष्यं पुण्यं पापप्रणाशनम् ॥ यः पठेत् प्रातरुत्थाय
वैष्णवं स्तोत्रमुन्नमम् ॥ ७८ ॥ सर्वपापविनिमुक्तो ॥ राम ॥
विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् ॥ धर्मार्थकाममोक्षार्थपा ॥ ७९

॥ पांड॥ उर्वे परिकीर्तितम् ॥ ७९ ॥ आकाशात्पतितं तोयं
यथागच्छति सागरम् ॥ सर्वदेवनमस्कारः केशवं प्र
तिगच्छति ॥ ४० ॥ इति श्री पांडवकृता प्रपन्नगीता
संपूर्णा ॥ अम्भस्तु सर्वदा ॥ ४१ ॥ ॐ ॥ ॥ राम ॥
श्रीनारायणाय नमः ॥ ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥ ॥ १८

